

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 58 NR 09

Schriftlezing:

MARCUS 15 : 33 - 41

“EEN DONKERE NACHT OP GOLGOTHA”

DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op 3 maart 2013 in
de Regenboogkerk te
Oegstgeest

Wij leven in de lijdenstijd. En wij volgen samen Jezus op weg naar het kruis. Vandaag bevinden wij ons op die kruisheuvel. Het is donker, letterlijk donker op Golgotha. Het licht gaat uit. Weet u waarom? Omdat het Licht van de wereld wordt vermoord. Nacht midden op de dag. Moet je je eens indenken: een prachtig zonnige dag in Jeruzalem en plotseling... pikdonkere nacht.

Afgelopen vrijdag was ik bij broeder Piet van der Hoef, de diaken uit Amsterdam, in Amstelveen in het ziekenhuis. Plotseling een hersenbloeding... Dan word je daar neergelegd in een ziekenhuis, rechter-kant helemaal verlamd, je kunt niet meer praten. En als je praat en de Bijbel leest, iets met hem door-neemt, dan zie je de tranen in zijn ogen. Heel emotioneel. Nacht in je leven. En dan?

Op Golgotha nacht. Duisternis. En na die drie uur duisternis een schreeuw: “Mijn God, Mijn God, waarom?” Met die nacht op Golgotha zitten heel veel mensen in hun maag. Hoe zou dat nu kunnen? Er wordt gedacht aan een zonsverduistering. Maar dat kan niet. Want het is Paasfeest en Paasfeest dat wordt gevierd als de maan helder is: volle maan.

Toch gebeurt het nóg een keer in de Bijbel. Precies hetzelfde. Dan moet je terug naar Exodus. Daar zie je het volk Israël, de Joden, ploeteren onder de dwangarbeid. Dan zijn er tien plagen voorbijgegaan en dan wordt het... nacht. Ja, niet bij de Joden. Bij de Egyptenaren is het donker, maar bij de Joden is het licht. En hier: donkerheid bij het Licht van de wereld.

Heel veel mensen hebben het er moeilijk mee. Maar de Bijbel tekent dit als een feit. Als een teken. En daar zit het woord *betekent* in. Het betekent iets. Een teken gaat over de wereld. Gods oordeel gaat over de wereld. Het licht gaat uit, want het Licht van de wereld wordt gekruisigd. En Jezus hangt daar helemaal alleen tussen hemel en aarde. Door God verlaten... Hoor je die schreeuw? “Mijn God, Mijn God, waarom?”

Sommige mensen zeggen: “Moest dat nu gebeuren?” Meestal zeg ik: “Dan moet je maar eens lezen in Amos, Amos 8 vers 9. Daar wordt dit teken voorspeld.” Daar zegt die grote profeet Amos: “Te dien dage zal het geschieden, luidt het Woord van de Here Here, dan zal Ik op de middag de zon doen schuil gaan en bij klaarlichte dag het land in het donker zetten.” Er wordt verteld van de dag van de uitbarsting van Gods toorn. Dus het wordt in de Bijbel voorspeld. Nacht op de middag. Duisternis... En net zoals in de buitenste duisternis is God nergens.

Daar hangt Jezus helemaal verlaten... Hij peilt de diepten van de hel.

Die kruisdood is een verschrikkelijke dood. Tergend langzaam... Al je spieren kieperen over elkaar. Je krijgt helse pijnen, maar je blijft hangen. De koorts loopt op. Martelende dorst. En daar omheen? Al die spottende mensen... En dan? Midden op de dag, als de zon het hoogste staat, als het warm is, als het zweet door je wonden gaat, hangt Jezus in die brandende zon. En dan? Dan gebeurt er wat. Dan geeft de zon het op. De zon houdt op te schijnen.

Lieve mensen, ik moet denken aan mensenlevens die ik ken, waar zo het zonnetje achter de wolken gaat en het donker wordt. Piet belandde in het ziekenhuis. Zijn leven zal totaal anders gaan. Dan lees je de krant en kijk je voor de tv en zie je dat gezinnetje op vakantie gaan op wintersport naar Oostenrijk. Dan heb je die trein niet zien aankomen en wordt je auto gegrepen en moeten een vader met zijn kinderen verder zonder moeder. Zit je ook in het donker.

Of die man die dat hartinfarct kreeg. Nooit op gerekend en het maakte ook nog een eind aan een broos mensenleven. Zijn vrouw zei deze week door de telefoon tegen me: “Ik leef in de nacht.” Als je, zoals deze week, moet bidden voor iemand die naar het ziekenhuis gaat voor onderzoek, dan zie je daar het donker. Dan zie je ook nog het gezicht van de dokter en je denkt: het wordt nacht in mijn leven. Ja, nacht bij een lichtende zon.

Dan zijn we vandaag op Golgotha. Dat is heel anders. Hier hangt de Zoon van God in de nacht, in het duister.

En het was drieëndertig jaar geleden zo goed begonnen. Die stralende ster! Wijzen hadden hem gezien: daar moet je achteraan. En het werd aan de wereld verkondigd: “Het Licht van de wereld is reddend verschenen. Het Licht van de wereld is opgegaan.” En nu drieëndertig jaar later? Het Licht gaat uit. Duisternis... En dat lijden is zo zwaar...

Mensen proberen Hem nog een beetje te helpen met een spons... Het helpt niet. En het lijkt ook nog wel of God niets meer met de aarde te maken wil hebben. Het lijkt wel of God Zijn eigen Zoon in de steek laat. Iemand die niets kwaads had gedaan. En Jezus? Zwijgt. Stil. Geen woord over Zijn lippen. Drie uur zwijgen.

Wat zullen de mensen gekeken hebben naar die drie kruisen. Wat zullen ze gekeken hebben naar die mensen die daar hingen. Volksvermaak nummer 1. Daar hangt Hij... En Jezus? Hij zwijgt. Maar dan, na drie uur zwijgen – het is van twaalf uur drie uur geworden – ontdek je het diepe ervan: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?” Dat is een vraag van Jezus aan het kruis. Daar hangt Hij zonder God.

Heel veel mensen hebben ook datzelfde gevoel in hun eigen leven: waar is God nou? Deze week zongen we samen een lied: “Duizend vragen komen boven als ik naar de hemel kijk.” Duizend vragen... Ze hebben wat vragen voor me opgeschreven:

waarom is er zoveel ellende in de wereld? Waarom sterven er kinderen? Ook zo'n vraag. Waarom maken mensen oorlog en ellende met elkaar? Een vraag. Waarom overstromingen en hongersnoden? Een vraag. Dat meisje, waar de moeder ziek van is, vroeg: "Waarom kanker?" Waarom, waarom, waarom... Toen moest ik denken aan Jezus. "Mijn God, Mijn God, waarom?"

Zie je Jezus daar hangen? Als er Eén met Zijn vragen heeft gezeten dan is het Jezus wel. Helemaal alleen gelaten. Hij kon er niet over uit. Hij zweeg. Waarom dit alles? Waarom die duisternis? Waarom is God nu zo onbereikbaar ver weg? Waarom? En je ziet Jezus temidden van die vele waarom's.

Hij wist natuurlijk dat Hij als Offerlam op de wereld gekomen was. Maar Hij had nooit gedacht aan al die verlatenheid. Dat was voor Hem ook een vraag. Hij schreeuwt het naar de hemel: "Waarom? Mijn God, waarom?"

Die woorden staan ook in de Bijbel. Jezus kende de Bijbel. Psalm 22 vers 2: "Mijn God, Mijn God, waarom?" Het is dus voor Jezus geen doffe berusting in Zijn lot. Jezus, door God verlaten, laat God niet los. Nee, het is een hele actieve verbondenheid met de hemel. Jezus roept het biddend: "Mijn God, Mijn God, waarom?"

Is het u opgevallen dat op dit *waarom* geen antwoord komt? Ja, toch... Na drie uur duisternis begint het te lichten. De helse smarten gaan voorbij. Het is beslecht. Wij hebben het gezongen met Kerst: "De duisternis gaat wijken van die eeuwenlange nacht." Nou, de duisternis gáát wijken van die drie-urige nacht op Golgotha. Het is het derde uur. De heuvel Golgotha. Even verder de heuvel Sion. Daar stond de tempel. En in de tempel worden de offers gebracht. Daar knielt het volk neer. Je hoort de klaroenstoot van de bazuin: het offer wordt gebracht.

Moet je je indenken. "Mijn God, Mijn God, waarom?" En de hemel gaat open, het wordt weer licht. Het offer is gebracht. Het *Grote Offer* is gebracht.

De duisternis is voorbij. En Jezus? "Je hebt die duisternis moeten meemaken en doormaken om ons te redden." Waarom? Daarom. "Waarom, Jezus? Je moest de brug tot de Vader slaan." Daarom. "Jezus, je hebt ons weer perspectief gegeven." Daarom. "Jezus, je hebt het leven positief gemaakt." Daarom uit-zicht, een nieuwe toekomst!

Want we zijn toch onderweg? Ja, wij zijn onderweg door de nacht, op weg naar het licht. Er staat in de Bijbel: "En aldaar, waar we naartoe gaan, zal geen nacht zijn." Want daar is Jezus het Eeuwige Licht. En straks? Straks gaat het koor zingen: "Wat zal de wereld mooi zijn op die dag."

Nacht? Ja. "Waarom?" roept Jezus. Daarom. Waarom? Daarom.

Het kan in je leven duister zijn. Maar dankzij Jezus kom je er doorheen en wordt het weer licht. Dan zing je het uit: "Al blijft mij ook soms verborgen Uw grote macht, Gij voert mij naar de morgen, ook door de nacht."

Dan lees je bij een zieke Psalm 23 en dan kun je niet praten. Maar je ziet lippen bewegen: "Zelfs al ga ik door een dal van diepe duisternis..." En je ziet die lippen: "... ik vrees geen kwaad, want Gij zijt bij mij." De kinderen zongen het vanmiddag. Verstandelijk gehandicapten, zeggen ze dan. Maar dat zijn ze niet. Ze hebben het uitgezongen daar in Zwartebroek:

Ja, je hoeft niet bang te zijn al gaat de storm tekeer.

Leg dan maar stil je hand in die van onze Heer.

"Ik ben met je," zegt Jezus.

Hij weet wat alleen zijn is. Als er Eén weet wat alleen zijn is, dan is het mijn Heiland. "Mijn God, Mijn God, waarom?" Dan ben je op Golgotha. En je ziet die eenzaamheid. Je hoort die schreeuw: "Waar-om..." En de echo komt met: "... daarom." Voor jou, voor u, voor mij.

Jacqueline van der Waals kon dat zo mooi zeggen op haar sterfbed: "Eenmaal zie ik al Uw luister, als ik in de hemel kom. Want door een nacht, hoe zwart, hoe dicht, voert Hij mij naar het eeuwige licht."

Gelukkig, ook op Golgotha een einde aan die donkere nacht. Die donkere nacht wordt verdreven door de nieuwe dag. Zing het dan straks maar uit: "Wat zal de wereld mooi zijn op die dag." En als je vraagt: hoe kom ik daar nou? Door te geloven in dat prachtige lied:

O Heilig Lam van God, Gij hebt op Golgotha heerlijk getriomfeerd. Amen, halleluja!

"Mijn God, Mijn God, waarom?" Het wordt weer licht en je hoort die stem van de Heiland: "Het is volbracht!" De triomf! "Heerlijk getriomfeerd, halleluja." Amen.